

Nr 58.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående vissa investeringar i telegrafverkets fond för budgetåret 1947/48; given Stockholms slott den 7 februari 1947.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Torsten Nilsson.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 februari 1947.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, DANIELSON, VOUGT, MYRDAL, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Nilsson, frågor om vissa investeringar i telegrafverkets fond för budgetåret 1947/48 och anför därvid följande.

I skrivelser den 15, den 22, den 25 och den 28 januari 1947 har *telegrafstyrelsen* gjort framställningar om investeringsanslag om tillhoppa 2 725 000 kronor, varav 1 375 000 kronor till ny telefonstationsbyggnad i Nyköping,

Bihang till riksdagens protokoll 1947. 1 saml. Nr 58.

350 000 kronor till anordnande av ytterligare lokaler för telefonstationen i Luleå, 600 000 kronor till bostadsbyggnad i Nynäshamn och 400 000 kronor till ombyggnad av rundradiostationen i Hörby. Jag kommer att behandla de olika anslagsfrågorna under särskilda punkter i det följande.

1. Anordnande av ytterligare lokaler för telefonstationen i Luleå.

I sin skrivelse den 22 januari 1947 äskar *telegrafstyrelsen* medel för att anordna vissa lokaler för telefonstationen i Luleå. Styrelsen meddelar, att denna station nu vore inrymd i riksbankens fastighet. De lokaler som telegrafverket disponerade vore mycket trånga, och det finnes inga utrymmen inom byggnaden för nödvändiga utökningar av stationen.

Då Luleå station komme att bli fjärrförmedlingsstation, erfordrades, fortsätter styrelsen, automatisk förmedlingsutrustning, automatisk riksuppsättning m. m., vilket komme att kräva ökade lokalutrymmen. Den befintliga automatiska lokal- och närtrafikstationen måste även utökas utöver vad nu disponerade utrymmen tillåte. De nuvarande riks- och landsavdelningarna vore överbelagda, och provisoriska riksplatser hade redan nu måst anordnas i den redan förut alltför trånga stationslokalen. För att kunna upprätthålla expeditionen måste den nuvarande riksstationen bibehållas, medan den nya monterades inom härför speciellt avsedda lokaler, vilka således med hänsyn till den långa tid, som erfordrades för montering och utprovning av stationen, i god tid före nämnda tidpunkt måste färdigställas.

Med anledning härav hade telegrafstyrelsen låtit utreda, i vad mån ökade lokaler kunde beredas telegrafverket i Luleå. Det hade därvid visat sig, att en flyttning av nuvarande stationsutrustning skulle draga stora kostnader och även innebära en kapitalförstöring, varför lokalfrågan helst borde lösas genom att riksbankshuset till- och ombyggdes. Den tillbyggnad, som i första hand vore avsedd att komma till stånd, skulle uppföras med källare och två våningar, varav bottenvåningen toges i anspråk för utökning av automat- och överdragsstationer jämte korskoppling, medan telefonsalen anordnades i våningen en trappa upp.

Sedan denna tillbyggnad uppförts, komme telegrafverket att disponera den större delen av huset, och då dessutom rätt omfattande ombyggnadsarbeten måste vidtagas inom byggnaden för iordningställande av för telegrafverkets behov lämpliga lokaler, hade fråga uppkommit, huruvida icke fastigheten lämpligen borde övertagas av telegrafverket. Riksbanken hade emellertid meddelat, att denna fråga icke för närvarande kunde avgöras, men samtidigt förklarat sig intet ha att erinra emot att till en början nämnda tillbyggnad och i samband därmed erforderliga ändringar utfördes av telegrafverket.

Med anledning härav hade byggnadsstyrelsen efter framställning från telegrafstyrelsen låtit uppgöra ritningar härför. Kostnaden för utförandet av tillbyggnaden enligt dessa ritningar hade beräknats till 350 000 kronor. Ärendet om tillbyggnaden av riksbankshuset i Luleå hade telegrafstyrelsen förelagt byggnadsstyrelsen, som därvid förklarat sig intet ha att erinra emot upprättade ritningar eller beräknade byggnadskostnader.

Med stöd av det anförda hemställer telegrafstyrelsen att för uppförande av tillbyggnad till riksbankens fastighet nr 9 i kvarteret Orren i Luleå måtte för budgetåret 1947/48 anvisas ett investeringsanslag av 350 000 kronor.

Över telegrafstyrelsens framställning har *statens arbetsmarknadskommision* avgivit utlåtande den 1 februari 1947 och erinrar därvid om att en omfattande byggnadsverksamhet planerades i Luleå i samband med utbyggnaden av Norrbottens järnverk. Byggnadsverksamheten komme förutom järnverkets utbyggnad att avse därmed sammanhängande bostadsproduktion m. m. På grund av försening av planerna hade byggandet hitintills endast kunnat igångsättas i mindre omfattning. För närvarande rådde också i Luleå en viss arbetslöshet bland byggnadsarbetarna. Byggnadsverksamheten beräknades dock öka i sådan omfattning, att redan under innevarande år kunde komma att uppstå brist på arbetskraft, vilken under nästa år torde öka ytterligare.

Ökningen av den industriella verksamheten beräknades komma att medföra en betydande folkökning i Luleå, vilket i sin tur ledde till att behovet av lokaler för telefonstationen inom de närmaste åren komme att hastigt öka. Med hänsyn till den utveckling, som sålunda vore att emotse, ansåge sig kommissionen trots väntade arbetskraftsvårigheter böra tillstyrka telegrafstyrelsens framställning.

Kommissionen ville emellertid i anslutning till det anförda framhålla angelägenheten ur arbetsmarknadssynpunkt, att byggnadsföretaget så förbereddes, att det kunde påbörjas med endast kort varsel och utföras vid tidpunkt, som vore lämplig med hänsyn till arbetskraftssituationen i Luleå.

Telegrafverkets nuvarande lokaler i Luleå äro mycket trånga. Under de närmaste åren kan en betydande inflyttning till Luleå väntas i samband med den beslutade utbyggnaden av Norrbottens järnverk. Detta kommer i sin tur att medföra behov av ökade lokaler för den automatiska lokal- och närtrafikstationen. För fjärrförmedlingen planerar telegrafstyrelsen därjämte att anskaffa viss automatisk utrustning, vilken kräver ytterligare lokalutrymmen. Enligt föreliggande förslag skulle lokalbehovet kunna tillgodoses genom uppförande av en till 350 000 kronor kostnadsberäknad tillbyggnad till riksbanks-
huset.

*Departements-
chefen.*

Med hänsyn till den utveckling som sålunda är att vänta kan det bliva nödvändigt att påbörja byggnadsarbetena redan under nästa budgetår. Jag anser mig därför böra tillstyrka att för ändamålet erforderligt anslag nu äskas av riksdagen.

Jag hemställer sålunda, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Anordnande av ytterligare lokaler för telefonstationen i Luleå* å kapitalbudgeten under statens affärsverksfonder, telegrafverket, för budgetåret 1947/48 anvisa ett investeringsanslag av kronor 350 000.

2. Bostadshus i Nynäshamn.

I skrivelsen den 15 januari 1947 har *telegrafstyrelsen* äskat medel för att uppföra ett bostadshus i Nynäshamn.

Styrelsen framhåller inledningsvis, att såväl telefonstationen som postkontoret i Nynäshamn för närvarande vore inrymda i trånga och otidsenliga lokaler, varför telegrafstyrelsen haft för avsikt att för budgetåret 1947/48 begära anslag för uppförande av ny telefonstationsbyggnad, vilken jämväl skulle inrymma fritidslokaler för personalen vid telegrafverkets verkstad och postkontoret på platsen. Med hänsyn till den synnerligen besvärande bostadsbristen i Nynäshamn inginge det i styrelsens byggnadsplaner att kombinera telefonstationsfastigheten med en bostadsfastighet med gemensam värme-central, förlagd till bostadsfastigheten. Båda dessa fastigheter rymdes på den för ny stationsfastighet reserverade, telegrafverket tillhöriga tomten nr 1 i kvarteret Grankotten i Nynäshamns stad.

Då emellertid telegrafverkets anslagsäskande för nästa budgetår i möjligaste mån måst begränsas, hade telegrafstyrelsen låtit frågan om uppförande av ny stationsfastighet anstå. Den planerade bostadsfastigheten borde emellertid komma till utförande med det snaraste. Rörande denna bostadsfastighet anför styrelsen följande.

Redan innan krigsåren var situationen på bostadsmarknaden i Nynäshamn sådan, att lägenhetsanskaffning erbjöd svårigheter. Att läget därefter försämrats i utomordentligt hög grad torde framgå av följande uppgifter.

Antalet invånare i Nynäshamn, som år 1939 utgjorde cirka 5 000, har år 1946 ökat till omkring 7 000. Denna relativt sett utomordentligt stora befolkningsökning har inträffat under en tid, då bristen på arbetskraft, material och även för bebyggelse lämplig tomtmark omöjliggjort bostadsproduktion i den omfattning, som varit erforderlig och önskvärd.

Nämnda omständigheter ha samverkat till, att bostadsbristen i Nynäshamn vid årsskiftet 1945—1946 uppgick till icke mindre än cirka 350 lägenheter, vilket med hänsyn till stadens invånarantal torde få anses såsom en anmärkningsvärt hög siffra. Den byggnadskvot, som beviljats staden för år 1946, uppgår till 175 lägenheter. Endast omkring tredjedelen därav har emellertid kunnat färdigställas före utgången av år 1946, varför bostadsbristen alltjämt är betydande. Dessutom bör beaktas, att lägenhetsbehovet sannolikt kommer att öka ytterligare, eftersom Nynäshamns invånarantal fortfarande visar stigande tendens.

Telegrafverket har, anför styrelsen vidare, två anläggningar i Nynäshamn, nämligen verkstaden och telefonstationen. Den bostadsbrist, som nu berörts, vore givetvis mycket kännbar även för telegrafverkets personal, och den hade försatt i synnerhet telegrafverkets verkstad i ett synnerligen bekymmersamt läge. Eftersom verkstaden hade att i stor utsträckning tillgodose det utomordentligt ökade behovet av telefonmateriel, vore en kraftig personalökning nödvändig, om verkstaden på ett tillfredsställande sätt skulle kunna lösa sin uppgift. Trots ansträngningar för att åstadkomma den erforderliga personalökningen hade utvecklingen gått i motsatt riktning, och bostadsbristen i

Nynäshamn torde vara en av huvudanledningarna härtill. Av dessa skäl måste telegrafverket vidtaga åtgärder för att förbättra bostadssituationen i Nynäshamn.

Det vore således av största vikt, att ifrågavarande bostadsbyggnad, som komme att inrymma 18 lägenheter, finge utföras. Som förut nämnts, vore den för hela byggnadskomplexet planerade värmecentralen avsedd att förläggas till bostadshuset, varför denna del kunde uppföras utan hinder av att stationshuset tills vidare finge anstå.

Telegrafstyrelsen hade efter samråd med byggnadsstyrelsen låtit uppgöra ritningar för hela komplexet. Frågan om det tillämnade byggnadsföretaget hade därefter förelagts byggnadsstyrelsen, som förklarat sig intet ha att erinra emot ritningarna. Kostnaderna för uppförande av enbart bostadshuset enligt dessa ritningar hade av byggnadsstyrelsen beräknats till 600 000 kronor.

Med stöd av det anförda hemställer telegrafstyrelsen, att 600 000 kronor måtte anvisas för uppförande av ifrågavarande bostadshus.

I utlåtande den 23 januari 1947 över telegrafstyrelsens framställning förklarar sig *statens arbetsmarknadskommission*, som i ärendet samrätt med statens byggnadslånebyrå, intet ha att erinra mot bifall till framställningen.

Av den lämnade redogörelsen framgår, att bostadsbristen i Nynäshamn *Departements-
chefen.* medför avsevärda olägenheter för telegrafverket och att en önskvärd utveckling av telegrafverkets verkstadsrörelse i staden härigenom hämmas. Med hänsyn härtill och då det icke synes tillräckligt att i förevarande fall enbart lita till den allmänna hyresmarknaden, synes det motiverat att åtgärder vidtagas från telegrafverkets sida för att om möjligt tillgodose personalens behov av bostäder. Jag är för egen del beredd tillstyrka att i enlighet med telegrafstyrelsens förslag medel anvisas för uppförande av en verket tillhörig bostadsfastighet. En dylik investering är icke jämförbar med de egentliga investeringarna för telefon- och telegrafväsendet. På grund härav torde frågan om beviljande av byggnadstillstånd böra bedömas liksom för övriga bostadsbyggnader. Investeringsanslaget torde emellertid i bokföringshänseende böra upptagas under telegrafverkets fond.

Under hänvisning till det anförda får jag tillstyrka telegrafstyrelsens framställning. Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Bostadshus i Nynäshamn* å kapitalbudgeten under statens affärsverksfonder, telegrafverket, för budgetåret 1947/48 anvisa ett investeringsanslag av kronor 600 000.

3. Inköp av tomt i Nyköping.

I sin skrivelse den 28 januari 1947 har *telegrafstyrelsen* hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att anvisa ett investeringsanslag av 1 375 000 kronor för inköp av tomt i Nyköping och uppförande av ny telefonstationsbyggnad å tomten.

Styrelsen meddelar, att telefonstationen i Nyköping, vilken liksom postkontoret är inrymd i riksbankshuset vid Östra Storgatan i staden, snart vore utnyttjad till hela sin nummerkapacitet. Någon utökning av stationen kunde icke erhållas inom nuvarande byggnad, då alla utrymmen vore helt tagna i anspråk. Nyköpings telefonstation vore dessutom av den storleksordning, att det icke vore ekonomiskt att i fortsättningen bibehålla densamma vid manuell drift, varför den snarast borde utbytas mot en ny station för automatisk koppling. En dylik stationsutrustning kunde emellertid icke monteras inom de av telegrafverket nu disponerade lokalerna i riksbankshuset, utan nya och för sitt ändamål speciellt avsedda lokaler måste anskaffas.

Företagna utredningar ha visat, fortsätter styrelsen, att erforderliga lokaler för de tre institutionernas framtida behov icke kunde beredas inom nuvarande riksbankshus. Genom att inköpa en del av intilliggande tomt och där uppföra tillbyggnad skulle visserligen ökat lokalutrymme för telegrafverkets del kunna anordnas, men ett dylikt arrangemang skulle draga mycket stora kostnader utan att för ändamålet lämpliga lokaler överhuvudtaget härigenom skulle erhållas.

Av denna anledning funne telegrafstyrelsen, att verkets lokalfråga i Nyköping bäst löstes genom att en nybyggnad uppfördes och att herefter ledigblivna lokaler inom riksbankshuset toges i anspråk för annat statligt ändamål eller uthyrdes. Med hänsyn till riksbankshusets centrala läge vid stadens största affärsgata torde det vara lätt att finna spekulanter till dessa lokaler och att erhålla goda hyror.

På grund härav har telegrafstyrelsen undersökt möjligheterna att erhålla en för telefonstationen i Nyköping lämplig tomt. Av de förslag, som härvid framkommit, har telegrafstyrelsen funnit tomten nr 14 inom 17:e kvarteret Garvaren å Öster vara mest lämplig. Densamma vore belägen i hörnet av Östra Storgatan och Skjutsaregatan några kvarter högre upp vid samma gata som nuvarande telefonstationen. Läget vore således ur telegrafverkets synpunkt lämpligt även med hänsyn till befintligt kabelnät i gatorna. För tomten i fråga, som omfattade 2 146 m² begärdes från början ett pris av 200 000 kronor, vilket numera efter underhandlingar reducerats till 175 000 kronor. Priset motsvarade således cirka 82 kronor per m², vilket med hänsyn till tomtens centrala läge, möjligheterna att utnyttja densamma och jämfört med vad som begärdes för annan liknande tomtmark i staden finge anses skäligt.

Då — som förut nämnts — nummerkapaciteten vid nuvarande manuella telefonstation i Nyköping vore i det närmaste helt tagen i anspråk, vore det nödvändigt, att den nya stationsbyggnaden uppfördes snarast möjligt, fortsätter telegrafstyrelsen och anför härom följande.

Med anledning härav har telegrafstyrelsen efter samråd med byggnadsstyrelsen låtit uppgöra ritningar för byggnaden i fråga. Med hänsyn till tomtens centrala läge utmed en av stadens huvudgator har det ansetts vara förmanligt för telegrafverket, att byggnaden erhåller den storlek, byggnadsbestämmelserna medgiva, och att butikslokaler i bottenvåningen, för vilka goda hyror kunna påräknas, ävensom övrigt för telegrafverket icke erforderligt ut-

rymme uthyres. Den på grund härav ökade byggnadskostnaden kommer att väl förräntas genom hyresinkomsterna, och samtidigt erhåller telegrafverket en värdefull reserv för framtida utökningar av sina egna lokaler genom att successivt kunna taga i anspråk även dessa utrymmen. Kostnaderna för uppförandet av byggnaden enligt nu föreliggande ritningar ha beräknats till 1 200 000 kronor.

Telegrafstyrelsen meddelar slutligen, att byggnadsstyrelsen, som tagit del av ifrågavarande byggnadsärende, förklarar sig intet ha att erinra mot vare sig det föreslagna markförvärvet eller nu föreliggande ritningar och beräknade byggnadskostnader.

För närvarande förhryr såväl post- som telegrafverken lokaler i riksbanks-
huset i Nyköping. Det synes emellertid snart bli nödvändigt att anskaffa andra lokaler både för postkontoret och telefonstationen på orten. I årets statsverksproposition (bil. 27: kapitalbudgeten, postverket, punkten 7) föreslås därför att ett anslag anvisas för inköp av fastigheter för postverkets räkning i Nyköping. Nu torde anslag böra äskas för att fullfölja ett av telegrafstyrelsen preliminärt ingånget avtal om inköp av en centralt belägen tomt i Nyköping. Kostnaderna för denna äro 175 000 kronor, vilket motsvarar cirka 82 kronor per m². Avtalet är bindande allenast under förutsättning att statsmakterna godkänna detsamma senast den 1 juli 1947.

Departements-
chefen.

Med hänsyn till vad jag i årets statsverksproposition (bil. 27: kapitalbudgeten, telegrafverket) anfört om angelägenheten av att i nuvarande konjunkturläge såvitt möjligt begränsa investeringarna, finner jag mig däremot icke böra tillstyrka att anslag för närvarande beviljas för att uppföra en telefonstationsbyggnad å ifrågavarande tomt. Jag förutsätter emellertid, att telegrafstyrelsen bedriver arbetet med detaljplaneringen av ifrågavarande byggnadsföretag, vilket ingår i investeringsreserven av allmänna arbeten, på sådant sätt att detsamma kan omedelbart igångsättas, därest medelsanvisning å tilläggsstat framdeles skulle visa sig erforderlig.

Jag hemställer sålunda, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Inköp av tomt i Nyköping* å kapitalbudgeten under statens affärsverksfonder, telegrafverket, för budgetåret 1947/48 anvisa ett investeringsanslag av kronor 175 000.

4. Ombyggnad av rundradiostationen i Hörby.

I sin skrivelse den 25 januari 1947 har *telegrafstyrelsen* hemställt om ett anslag av 400 000 kronor till ombyggnad av rundradiostationen i Hörby.

Styrelsen meddelar inledningsvis, att den nuvarande 100 kW mellanvägs-sändaren vid Hörby rundradiostation, som togs i bruk år 1937, är tillverkad av Telefunken Gesellschaft für drahtlose Telegraphie i Berlin och utrustad med sändarrör av samma fabrikat. Sedan importen av tyska sändarrör, vilken trots oregelbundenheter dock i stort sett kunde upprätthållas till krigets slutskede, definitivt avbröts för omkring två år sedan, har frågan om anskaffandet av ersättningsrör för Hörby och övriga stationer med sändare av tyskt

ursprung blivit aktuell, då stationernas rörlager nu successivt tömmas. På grund av att tillverkning av de tyska rörtyperna under föregående år upptagits av engelska fabriker, har det blivit möjligt att erhålla ersättning för samtliga erforderliga typer med undantag av en, nämligen den i Hörby använda rörtypen RS-300 av Telefunkens fabrikat, som av flera skäl icke komme att tillverkas. Något ersättningsrör härför kunde icke heller annorstädes anskaffas. Telegrafstyrelsen vore därför nödsakad att snarast vidtaga därav påkallade åtgärder för säkerställande av anläggningens fortsatta drift. Även ett annat skäl funnes, som talade för en ombyggnad av sändaren, nämligen önskemålet att övergå till ett modernare moduleringsssystem, varigenom man skulle vinna vissa radiotekniska fördelar men framför allt kunna högst avsevärt nedbringa de årliga kostnaderna för rör- och energiförbrukningen vid denna station.

Verkställda utredningar och förhandlingar med de firmor, som kunnat tänkas komma i fråga för ett sådant uppdrag, hade, fortsätter styrelsen, resulterat uti två olika förslag till denna ombyggnad, i det följande betecknade alternativ I och alternativ II.

Enligt alternativ I skulle jämförelsevis stora delar av den nuvarande utrustningen ingå i den ombyggda sändaren men ändringsarbetena genomföras successivt, utan att stationen toges ur drift för längre perioder. Enär nuvarande möjligheter att koppla om sändaren till drift med reservrör skulle bortfalla efter ombyggnaden, skulle en särskild reservsändare med en effekt av minst 2 kW behöva anskaffas. Alternativ II vore radikalare och ginge ut på att större partier av den nuvarande utrustningen skulle ersättas med nya enheter av modernaste konstruktion, vilka skulle uppställas i apparatsalen, där plats kunde beredas för dem utan större ingrepp i den befintliga utrustningen. Denna senare skulle därför kunna bibehållas i stort sett oförändrad och skulle därigenom i fortsättningen komma att efter enkel ändring utgöra en komplett reservsändare med omkring 50 kW effekt.

Vad beträffade kostnaderna, innebure alternativ II en avsevärt högre omedelbar utgift för själva ombyggnaden på grund av den mer omfattande materielleveransen, under det att driftkostnaderna på grund av lägre rör- och energikostnader bleve betydligt lägre än för alternativ I. Till följd härav bleve de sammanlagda årskostnaderna för förräntning och avskrivning av anläggningskapitalet, räknade på en tid av tio år, samt för rör- och energiförbrukning i själva verket något lägre för alternativ II än för alternativ I. Härtill komme ytterligare den omständigheten, att det enligt alternativ II bleve möjligt att fullständigt utnyttja det nuvarande lagret av rör för sändarens slutsteg, med ett värde av omkring 200 000 kronor, som däremot icke skulle kunna tillgodogöras, om alternativ I antoges.

Även från teknisk synpunkt hade alternativ II betydande fördelar att uppvisa, anför telegrafstyrelsen vidare. Sålunda kunde ombyggnaden utföras utan risk för driftstörningar å den nuvarande sändaren, vilket självfallet vore av stor vikt för lyssnarna inom stationens verksamhetsområde, och då den nya utrustningen i sin helhet kunde provas i fabriken före leveransen, kunde

montage och igångsättning ske på kort tid. Emedan man finge en i huvudsakliga delar ny utrustning av modernt utförande, komme sändningskvaliteten att bli bättre, och vidare komme sändarutrustningen även efter ombyggnaden att täcka hela det aktuella våglängdsområdet, vilket icke skulle bli fallet, om den ombyggdes enligt alternativ I. Slutligen måste det anses vara värdefullt, att man vid alternativ II icke vore hänvisad till en reservsändare med den jämförelsevis ringa effekt, som förutsatts i det föregående, utan kunde bibehålla den nuvarande utrustningen som reservsändare med omkring 50 kW effekt och med samma slags slutrör som huvudsändaren. Betydelsen härav vid inträffande fel och driftsavbrott på den ordinarie sändaren behövde icke särskilt framhållas. Även med tanke på att sändningstiden tenderade att utsträckas alltmera, varigenom pauserna under dagen bleve kortare, framstode det som ett allt starkare önskemål att ha radioutrustningarna dubblerade, så att de ofrånkomliga löpande underhållsarbetena icke i alltför stor utsträckning behövde utföras nattetid med åtföljande olägenheter ur personalsynpunkt.

Telegrafstyrelsen hade sålunda funnit, att av de båda förslagen till ombyggnad av Hörby rundradiostation måste det såsom alternativ II betecknade anses besitta så stora fördelar, att det avgjort borde förordas till antagande. Anläggningskostnaden uppginge till 400 000 kronor. Av denna summa komme endast en helt obetydlig del att åtgå för utrustningens installation, medan återstoden vore avsedd som likvid för i utlandet tillverkad radiomateriel. Såsom nyss anförts, skulle den föreslagna ombyggnaden medföra en väsentlig minskning av kostnaderna för rör- och energiförbrukningen vid stationen. Styrelsen beräknade att en besparing i dessa omkostnader av icke mindre än 75 000 kronor per år skulle uppstå vid en årlig sändningstid av 5 500 timmar. Med en avskrivningstid av tio år bleve den årliga kostnaden för avskrivning och förräntning av nyinvesteringen 48 000 kronor, varför en nettovinst av 27 000 kronor skulle uppstå på grund av ombyggnaden. Med hänsyn till nödvändigheten av att ombyggnaden snarast komme till stånd, borde medel för ändamålet anvisas för budgetåret 1947/48.

Rundradiostationen i Hörby är i behov av ombyggnad. Det synes mig därvid — sett på längre sikt — fördelaktigast att genomföra det förslag till ombyggnad, som telegrafstyrelsen betecknat såsom alternativ II. Kostnaderna beräknas för detta alternativ till 400 000 kronor, varav huvudparten är avsedd för likvider till utlandet. Anslag för ändamålet synes i enlighet med telegrafstyrelsens förslag böra anvisas för nästa budgetår.

Departements-
chefen.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Ombyggnad av rundradiostationen i Hörby* & kapitalbudgeten under statens affärsverksfonder, telegrafverket, för budgetåret 1947/48 anvisa ett investeringsanslag av kronor 400 000.

Kungl. Maj:ts proposition nr 58.

Vad föredragande departementschefen sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Nils Hård af Segerstad.
